

Lena die schone

zangwijze: Rosignolette

[A] onbekend

[C] F.L.Benech (+1925)

Een a - vond zo stil, de wind ruis - te zacht, en
 Van jongs af, Le - na, heb ik je be - mind, toen
 Vaar wel lie - ve vriend, hier is nog een ring, aan -
 Des an - der - en - daags, al - les blij van geest, au -

al - les scheen zo in - ge - to - gen. Een
 wa - ren we bei - de nog klei - ne. Ik
 schouw hem maar bij tus - sen - po - zen, want
 to - mo - bie - len en voi - tu - ren, re -

jon - gen zat daar, het was mid - der - nacht, be -
 speel - de met u, jij was mijn vrien - din, o
 va - der die heeft een an - de - re man al
 den heen en weer als voor een groot feest, wat

droefd met zijn hoofd neer - ge - bo - gen. Maar
 denk toch aan die scho - ne tij - den. Maar
 voor zij - ne doch - ter ge - ko - zen. Nog
 was er daar toch aan 't ge - beu - ren? Veel

in't struik - ge - was hoor - de hij een stem z'n
 ik die ben arm, en de gij die zijt rijk, daar -
 een laat - ste kus, het af - scheid was wreed, het
 klok - ken ge - lui, een trouw die kwam aan, ze

Le - na die kwam naar hem. Z'om -
 om is er geen ge - lijk. 't Is
 hart ge - bro - ken door leed. Hij
 re - den vlug langs de baan. Maar

hels - den me - kaar zo vu - rig te gaar, en
 daar - om dat gij mij zo laat al - leen in
 keer - de zich om, ver - dween in het gras, daar
 op eens een schrik, te laat riep men dan, ze

we - nen - de sprak hij tot haar:
 ein - de - loos en droef ge - ween.
 ach - ter in het struik - ge - was.
 re - den daar op e - nen man.

REFREIN

Le - na, mijn scho - ne, waar-om laat gij mij al -
 Bloed zag men stro - men, Le - na stapt uit de voi -

leen?
 tuur, On - der die bo - men
 valt op den do - de,

smeek ik je: ga toch niet heen!
 het was ook haar laat - ste uur. Zij die kwam stil
 En daar lag nu

na - der: vriend, ik ver - geet je toch niet!
 Le - na, te saammet ha - ren min - naar,

INTRO

't Is de wil van mijn va - der en zij - ne wil is ge -
 nooit ver - e - nigd op aar - de maar in de he - mel te

schied.
 gaar.

tussenspel

einde INTRO